

Nagrada „Milivoj Körbler“: Hrvoje Hegedušić, za životno djelo.

HRVOJE HEGEDUŠIĆ jedan je od najpoznatijih hrvatskih šansonjera koji je glazbeničku karijeru započeo zajedno s Arsenom Dedićem, Anđelkom Kovačićem i Ivicom Bobincem kada su 1963. godine osnovali Zagrebački vokalni kvartet. Sljedeće godine počeo je samostalno nastupati kao interpret šansona te je s grupom autora osnovao *Studio 64*. Uglazbljivanjem stihova istaknutih hrvatskih pjesnika poput Dobriše Cesarića, Antuna Gustava Matoša, Miroslava Krleže, Željka Sabola, Dragutina Tadijanovića, Vjekoslava Majera, Tina Ujevića, Zvonimira Goloba, Drage Britvića i drugih postao je, kao i njegovi vršnjaci i prijatelji Arsen Dedić i Zvonko Špišić, jedan od glavnih predstavnika autorske glazbe u bivšoj državi, a njegove su šansone svojom visokom glazbenom kvalitetom kao i pjesničkim porukama osvajale nadasve široke slušateljske krugove svih generacije.

Osobito plodno bilo je razdoblje od 1965. godine kada je u suradnji s tekstopiscem Majom Perfiljevom osvajao nagrade, primjerice prvo mjesto na Melodijama Jadrana u Splitu 1966. godine, sa skladbom „Bokeljska noć“. Autor je doista velikog broja šansona koje su uspješnice poput *Utjeha kose*, *Kao prije*, *Nedjelje u predgrađima*, *Slavonska balada*, *Ponekad mislim...*, *Mala kavana*, *Momci iz kafića*, *Nigdar ni tak bilo*, *Svaki me frtal na neka podseća*, *Tvoja mati je legla da spava*, *Da sam ja netko*, *Miruj*, *miruj srce*, *Sanjam*, *Suze*, *suze*, *Elegij*, *Povedi me večeras*, *Jedno toplo ljeto*, *Plovi mala barka*, *Kuca srce moje*, *Nek se toči staro vino*, *Otišli su naši dečki*. Vrijednosti tih šansona su trajne.

Za vrijeme Domovinskog rata objavio je pjesmu Vukovar koja se ubraja u najveće uspješnice iz vremena agresije na Hrvatsku. Skladba je uvrštena u zbirke "Hrvatsko Ratno Pismo" (1992.) i "Hrvatska lađa" (1994.).

Radio je kao ton-majstor a Hrvatskom radiju i bio je umirovljen 1995. godine ali je i dalje bio aktivan jednako kao ton-majstor i kao aranžer, producent i voditelj poslova u Digitalnom studiju "Lisinski". Godine 1998. zajedno sa Zvonkom Špišićem, Zvonkom Zidarićem i Daliborom Paulikom osnovao je Međunarodni festival šansone "Chansonfest". Bio je direktor "Zagrebifesta" 2000., a 2002. i 2003. član savjeta HRT-a. Od 2008. do 2012. godine bio je Predsjednik Hrvatskog društva skladatelja kojeg je danas počasni član. U karijeri je objavio šest albuma i višestruki je dobitnik nagrade Porin, uključujući i onu za životno djelo.